

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN-LITHUANIAN WEEKLY—"OUR HAVEN"

Registered at the G.P.O. Sydney, for transmission by post as a newspaper.

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

Redaktorius JULIUS VETEKIS
45 High St., Cabramatta, N.S.W.

Ats. Red. ANTANAS BAUZE
5 Hampden St., Hurlstone Park, N.S.W. Tel. LL3342

PRENUMERATA

Paskiro numerio kaina 1/-. Vienam mėnesiui
—4/-; 3 mėn.—12/-; 6 mėn.—21/4/-; metams
£2/8/-. Anglijoje ir Kanaadoje kaina ta pati.
J.A. Valstybės metams—8 dol.

Prenumerata adresuojama:
Box 4558, G.P.O. Sydney, N.S.W.

SKELBIMAI

Skelbimu. kaina vieni tekstų eilutė ar jos
vietai—1/-.

Už skelbimų turinį Redakcija neatsako.

NR. 103 ANTRIEJI METAI
Sydney, 1951m. Sausio 18d.

Karys ir politika

Visais laikais genialūs karo vadai
nenoriai pakluso savo visuomenės po-
litikos diktuoti, nes jų realus galvo-
jimas dažnai pralenkdavo politikos
vyrų išmintį ir ateities spėjimą.

Ryškiausias šių dienų pavyzdys —
gen. McArthur'o nedviprasmiškas nuo-
sprendis nesiduoti visuomenės nuotai-
kų klaidinimui, o kietai ir užsispyrusi-
ai žengti savą, karo vadui įgimtą ir
įprastą, žiaurių kovų iki nugalėjimo
keliu.

Stebint demokratiškojo pasaulio
spauda, parlamentų sesijų diskusijas
ir net ministrų saskrydžius bei pasita-
rimus, aiškiai matosi svyruojanti
nuotaika, kurią kelia Korėjos frontų
pasisekimai, o smugdo jų nepasiseki-
mai. Kada gen. McArthur'o, paly-
ginti, negausi armija žygiuoja pirmyn
ir negailestingai traukina geltonųjų
komunistų mases, tada visa vakariečių
spauda rėkiančiomis antraštelėmis pri-
taria jo žygiui. Tačiau tada, kai stra-
teginiais sumetimais ar prieš jo jėgos
persvaros spiriamas jis traukiasi atgal,
vakariečių spauda, laikraštiniškai, po-
litikai ir valstybės vyrai nesigaili kar-
čių žodžių jo adresu, prieksgami
jam senatvės, nesugebėjimo, išdidumo,
diktatoriaus ir kitus epitetus.

Kaip žinome, pastaruoju metu gen.
McArthur'as griežėsi gana drastiškų
priemonių sudrausti Korėjos frontų
korespondentų informacijoms, kurios
dėl perdėto "demokratiškumo" kartais
pakendavo net kovų eigai, paskelbdam-
os kariuomenės skaičius, jų koncen-
tracijos vietas, pajėgumą, apsigin-
klavimą ir t.t. Todėl gen. McArthur'-
as sukietino karinę cenzūrą, o ir iš
viso paskutinėmis dienomis pradėjo
retai duoti net ir oficialius fronto pa-
dėtis komunikatus.

Ką jis galvoja ir kam ruošiasi,
atrodo, dabar negali sužinoti ne tik
jo priešai, bet ir draugai.

Dalis Amerikos spaudos užsiuola
generolą, kad šitokie suvaržymai esą
neįprasti demokratiniam pasaulyje,
priešai, kad 70 metų ribą praejęs
karys, esąs jau per senas dabartiniam
savo postui ir savo nepasisekimų ne-
prieidingsias net ir griežta cenzūros
plunksna.

Kita gi dalis Amerikos laikraščių,
gal būtų, net žymiai didesnė, tyli iš
atsargumo. Ji pažįsta gen. McArthur'ą
iš II-jo Pasaulinio Karo, kai pražlės,
tačiau išdidžios ir kariškos išvaizdos
karys iškilmingai įžengė į Tokio, nu-
galėdamas šimtmilijoninę atakliausių
pasaulio karių imperiją, net ir impe-
ratoriui nuplėsdamas mistinę dievų
aureolę ir nuvainikuodamas jį į pa-
prastą mirtingąjį...

Kas skė II-jo pasaulinio karo įvy-
kius, tas atsimena, kad to karo metu
Japonijos frontas lyg ir buvo antrai-
tis. Nors Amerikos karo mašina Toli-
mųjų Rytų karo reikais ne mažiau
rūpinosi, kaip Europa, bet mums
europiečiams rytų frontas buvo kaž-
kaip nutoles, gana tylos ir be rekla-
mos. Gen. McArthur'o štabas ir tada
buvo santūrus nuo kasdieninės rekla-
mos, fanfaromis skelbiančios "ypatin-
gus pranešimus". Kartais atrodavo,
kad neįmanoma bus išstumti japonų
karių iš salų — salelių archipelago, kad
gyvasties negalys "charakiri" pasiryž-
ti yra nenugalimas gyvenimo gerbū-
vis išlepintam Amerikos kariui. Gen.
McArthur'as kantriai ir be reklamos,
pėda po pėdos, sala po salos, šuolis po
šuolio, tikrai kietuose mūšiuose stūmė
japonus į Tekančios Saulės šalies met-
ropoliją, į kurią, pagaliau, ir pats
įžengė.

Daugkas teikia milžinišką reikšmę
atominei bombai, mestai į Hirošimą.

Linkiu veiklios sėkmės!

Ilgus metus man teko pirmininkauti Australijos Lietuvių Draugijai, o
paskutiniu metu — ALB-nės LOK'ui. Išrinkus ALB-nės Krašto Valdybą
ir kitus bendruomenės organus, aš laikau savo pareigą atlikti ir formaliai
pasitraukti iš visuomeninės veiklos. Tačiau noriu ir toliau įdomautis ir
sekti lietuviškąjį gyvenimą, dėkodamas Suvažiavimui už išrinkimą manęs
ALB garbės nariu ir linkėdamas Krašto Valdybai ir kitiems bendruomenės
rinktiesiems organams sėkmingos veiklos ateityje.

Šia pačia proga noriu priminti mieliems tautiečiams, kad mano namai
visada jums atviri ir svetingi. Jeigu kas nors iš jūsų pateks į sunkumus ir
bus reikalingas įmanomos pagalbos, prašau ir ateityje kreiptis pas mane, o
aš mielai padėsiu, kaip pridera padėti savo broliui lietuviui.

Mano veikla buvo tyli ir kukli, nes mano giliu įsitikinimu tik kukliai
galima pasiekti tų uždavinių, kurių reikalauja Tėvynės laisvė. Tikiuosi,
kad mano įpėdiniai dar labiau išryškins lietuviškosios kovos kelius ir savo
darbo įnašu padės priartinti Lietuvos išlaisvinimo akimirką.

Dieve, jiems padėk!

Antanas B a u z ė,

"Mūsų Pastogės" atsakomasis redaktorius ir leidėjas.

Trumanas apie karo pavoju

Pereitą savaitę Amerikos presiden-
tas T r u m a n a s pasakė kon-
grese reikšmingą ir įspūdingą kalbą,
paneigiančią respublikonų partijos ro-
domas tendencijas atsiriboti nuo
Europos ir Azijos.

"Mes kovosime, jeigu kovoti turė-
sime, norėdami išsaugoti mūsų taiką,"
nedviprasmiškai pareiškė prezidentas.
Deklaruodamas, kad Korėjos agresija
yra dalinis Sov. Sąjungos diktatorių
užmačių pasireiškimas, bandęs pa-
laipsnių pasaulio užvaldymą, prez.
Trumanas ypatingą dėmesį atkreipė
reikalą ginti Europą. "Strateginiu,
ekonominiu ir moraliniu atžvilgiu
Europos gynyba yra mūsų pačių gyn-
ba," toliau pareiškė Trumanas. Jis
sitielė kongresui skubos keliu plėsti
lėktuvų ir tankų produkciją, gami-
nant per vienerius metus 50.000 karo
lėktuvų ir 35.000 tankų. Jis pagei-

davo išplėsti JAV-bių pagalbą Tol. ir
Art. Rytams. "Sovietiniai komunistai
bando paversti šių kraštų tautas savo-
mis kolonijomis, o jų žmones pabūklų
mėsa. Nė viena Atlanto Pakto val-
stybė, įskaitant ir mus, nėra iki šiol
tinkamai pasirodusi," toliau tęsė
Trumanas, "visos laisvos pasaulio
šalys yra pavojuje. Jų saugumas
glūdi vienybėje, ir todėl nė viena iš
jų neturi ieškoti egoistinės užuovėjos
nuo artejančios audros."

Šiuo kartu prezidentas visai aiškiai
ir nedviprasmiškai paminėjo Sov.
Sąjungą, kaip agresorių, kuris ardo
pasaulio taiką. Ši jo kalba politi-
niuose sluogsiuose laikoma tinkamu
atsakymu respublikonų senatoriui
Taftui, kuris savo paaiškinimuose
puoselėja idėjas, ginčijančias Sov.
Sąjungos agresingumą.

Didžioji Australijos Kavalkada

Šio mėn. 29 dienos rytą, Australia
Day šventės proga Sydnejuje įvyks di-
delis organizacijų paradas (kavalka-
da). Miesto gatvėmis žygiuos apie
50.000 organizuotų dalyvių, jų tarpe
Australijos pėstininkai, jūrininkai ir
lakiniai. Parade dalyvaus ir kitos tau-
tos, tik jų dalyviai turi būti apsirėnę
tautiniais drabužiais. Šis paradas
rengiamas jau nuo seniau, ir pirmuo-
sioje pasitarimuose dalyvavo ALB
LOK'as. Iš lietuvių pusės yra pasi-
rengę dalyvauti apie 30 asmenų.

Paraduojanti eiseną prasidės prie
Botanikos sodo ir baigsis Parodos
(Show) aikštėje. Ji truks apie 1½ val.
Parade važiuos 45 išpuošti vėžimai

(arkos), kurių vienas yra skiriamas
"new australians" dalyviams.

Poskutiniu metu informuojama,
kad eisenoj gali dalyvauti ir kitų tau-
tybių uniformuoti skautai, kurie gali
žygiuoti su savo tautine grupe. Pa-
rado dalyviai, eisenai pasibaigus, gaus
veltui pietus. Jeigu rastųsi dalyvių
tautiniai drabužiai, gyvenančių ne
Sydnejuje, o provincijoje, kurie no-
rėtų dalyvauti eisenoje, tai jie turi su-
sisiekti su ALB-nės organais Sydnejuje
iš anksto, kad įtrauktų į sąrašą, nes
tik iš anksto užsiregistravus, jiems bus
apmokėta kelionė.

O.B.

Tačiau reikia atminti, kad ta bomba
sprogo jau Japonijos kapituliacijos
išvakarėse. Jei ji ir nesprogus būtų,
Japonija būtų vistik kapituliavus, gal
tik kurį laiką vėliau. Ją nugalėjo ne
atominės bombos baimė, bet užsispy-
ręs, kietas ir negailestingas gen. Mc-
Arthur'as, atkakliu bombardavimu ir
aklinta jūry blokada sunaikinęs Japo-
nijos karinį potencialą.

Sunku nuspėti ateitį, bet ir Korė-
jos karas dar nėra baigtas. Gen. Mc-
Arthur'o parėdymu UNO pajėgos trau-
kiasi iš Pusano keturkampio. Jos trau-
kiasi ne sumuštos, ne išsklaidytos, o
organizuoti, drausmingai ir be dideli-
ųjų aukų. Kaikurie frontų korespon-
dentai, tik ką grįžę iš Korėjos ir jau
nevaržomi fronto cenzūros, duoda
nuostabių pareiškimus: esą, gen. Mc-
Arthur'o parėdymu traukiamasi be są-
lyčio su priešu ir be mūšių. Ir nie-
kas neatspėja šio didžiojo stratego
mįslės: ar jis traukiasi dėl strateginių
ar dėl politinių sumetimų?

Viename iš paskutiniųjų Londono
radijo politinio pranešėjo komentary
spėjama, kad atsitraukimas esąs gyn-
nai strateginio pobūdžio, norint išplė-
sti priešų tiekimo kelius, nutolinti jų
nuo natūralių Mandžijūrijos ir Sov.
Sąjungos bazių, įvylioti į sunaikintos
centralinės Korėjos tarpkarnes ir vė-
liau visa jėga smogti traukiantį
smūgį, kur Kom. Kinijos armijos mili-
jonas susilauktų liūdnio likimo.

Nors nedrąsiai, tačiau vis dėlto
spaudoje primenama, kad g a l i
b ū t i panaudotos ir atominės
bombos...

Zodžiu, karo laimikio Korėjoj
korta vis dar guli gen. McArthur'o
rankose ir, reikia tikėti, kad šio kario
dvasios nepalauž baugšti vakarų de-
mokratių politika, o sutvirtins ją
kietas ryžtingumas suduoti dabar
triumfuojančiai suraudonėjusių gelto-
nųjų masei triuškinantį smūgį...

J. S a l i š k i s

Savaitės Žinios

*Gen. D. Eisenhoweris jau išvyko į
Europą perimti Atlanto Pakto valsty-
bių sudaromos kariuomenės vadovavi-
mą. Jis aplankys Pakto valstybių ka-
riuomenes ir grįš kuriam laikui į
Ameriką, kad padarytų pranešimus
prez. Trumanui ir JAV-bių kongresui.

*JAV-bės pardavinėja karo kreize-
rius Pietų Amerikos valstybėms. Po
du kreizerių jau nusipirko Argentina,
Brazilija ir Čilė.

Pranešimu iš Niujorko, JAV-bės
nori apginkluoti savo pietų kaimynus
prieš galimą priešų povandeninių
laivų pasirodymą. Bijomasi, kad būsi-
mo karo atveju Panamos kanalas
gali būti nepakankamas laivų judėjimui,
todėl P. Amerikos pagalba nori-
ma apsaugoti jūros kelius, vedančius
pro Magelano salyną.

*Mr. Ewers, imigrantų mokymo in-
struktorius pareiškė, kad "naujieji
australiai" nesimoko pakankamai an-
glos kalbos. Iš 170.000 Europos imi-
grantų šiuo metu telanko anglų kal-
bos kursų tik 11.000. Esą apie 50.000
imigrantų, kurie reikalingi skubaus
kalbos mokslo. Jis užsiuolė tas pa-
duotuves, kurios laiko vėrėtus, nes
tuo būdu, pagal jį, imigrantės šeimi-
ninkės neturi progos išmokyti anglų
kalbos.

*JAV-bių politiniuose sluogsiuose
reiškiamas nepasitenkinimas dėl vyk-
stančios Londone Britų Imperijos mi-
nisterių pirmininkų konferencijos.
Priešima, kad D. Britanijos ir Ame-
rikos bendradarbiavimo padangė ši
konferencija įnešė nedarnumą ir pa-
slaptinumo. Prieš tai apie Britų Im-
perijos pasitarimų programą būdavusi
jau iš anksto painformuojama Ame-
rikos ambasada Londone, šiuo gi kartu
buvo nukrypta nuo šios tradicijos ir
Amerikos ambasada palikta nežinioj.

*Paskutinėmis vokiečių karių Fran-
cūzų Svetimšalių Legijonuose žinio-
mis, nacių feldmaršalas S c h o e r-
n e r vadovaujas Indokininjos komu-
nistams prieš prancūzus. Po kapitu-
liacijos jis buvo amerikiečių suimtas
ir kaip karo nusikaltėlis išduotas so-
vietams.

*JAV-bių senatorius Herold Stas-
sen, kuris šiuo metu yra Pensilvanijos
universiteto rektorium, grįžęs iš Sov.
Sąjungos, kuria ilgesni laiką lankė
mokslo tikslais, pareiškė, kad Sov.
Sąjungos viduje jaučiamos revoliuci-
nės nuotaikos prieš Kremliaus režimą.
Jo nuomone taikos ir laisvės geismas
už "geležinės uždangos" yra ne ma-
žesnis, kaip Vakaruose. Naujo karo
atveju, pagal jį, Sov. Sąjungos tautos
pasipriešinsiančios dabartiniam Mask-
vos režimui.

*Mirė žymus Amerikos rašytojas
Sinclair Lewis, 1930 metais
apdovanotas Nobelio literatūros pre-
mija. Jis yra visos eilės žymių ro-
manų autorius, vykusiai aprašęs Ame-
rikos pramoninį gyvenimą.

*Pranešimu iš Bonnos (laikinosios
Vakarų Vokietijos sostinės) š.m. sau-
sio mėn. 9 dieną buvo susirinkę są-
jungininkų (amerikiečių, britų ir
prancūzų) generolai drauge su 5 vokie-
čių atstovais, jų tarpe buv. nacių armi-
jos generolais Speldel ir Heusinger,
aptarti V. Vokietijos atsiginklavimo
klausimą. Nuspręsta sudaryti 150.000
vokiečių armiją, kuri prisidėtų prie V.
Europos gynybos, vadovaujant gen.
Eisenhoweriui. Tolimesni pasitarimai
bus tęsiami tarp sąjungininkų okupa-
cinių komisarų Vokietijoje ir kanc.
Adenauerio.

P.L.B.

Negalint šiuo tarpu išspausdinti P.L.B.-nės įstatų ir instrukcijų atskira knygtelė, "M.P." redakcija čia perspausdina Lietuvių Išlaikymo Tarnybos instrukciją, kuri išsamiai guldėna PLB-nės tikslus ir siekimus:

I. PLB POBŪDIS

1. PLB yra ne draugija, bet tautinė bendruomenė. Į draugiją rašosi nariu, kas nori. Į tautinę bendruomenę gi priklauso kiekvienas lietuvis, nepaisant, kur jis gimė ir kada gimė, nori būti bendruomenės nariu ar nenori, kalba lietuviškai ar nebe, kalba, naudingas bendruomenėi ar žalingas, bendruomenės garbė ar gėda, tik ši pasaulį išvydęs ar jau lipa į karstą. Bendruomenės pavyzdys – Lietuvos valsčius ar parapija. Kaip parapijos narys – kiekvienas krikščionis, kaip valsčiaus narys – kiekvienas valsčiaus ribose gyvenęs Lietuvos pilietis – ar jis katalikas ar evangelikas, ar jis jaunas ar senas, ar jis darbininkas ar ubagas; taip PLB gyslose teka lietuviškasis kraujas, kas yra lietuviškos kilmės, nors ir nematęs Lietuvos ir nenorįs jos matyti.

PLB apima visus lietuvičius, todėl ji yra visuotinė. Kadangi ji yra visuotinė, ji yra vienatinė šioje srityje. Tautinė Bendruomenė negali skirstytis pagal kraštą, kilmę, religiją, lytį ir tt. Gali būti katalikų bendruomenė, evangelikų bendruomenė, profesinė bendruomenė ir tt. Bet tai bus specifinių uždavinių bendruomenės. Tautinė bendruomenė yra tik viena, kaip viena yra lietuviybė. Tautinė bendruomenė apima visus specifinių tos tautos bendruomenių narius. Tiek vilniškių, tiek kauniškių, tiek suvalkiečių, tiek klaipėdiečių lietuviybė yra ta pati. Todėl yra neleistina lietuvių tautinę bendruomenę rūšiuoti pagal lietuvių kilmės vietą. Nėra Mažosios Lietuvos lietuviybės, D. Lietuvos lietuviybės, J. Amerikos V., D. Britanijos lietuviybės ir tt. Viena lietuviybė yra, viena yra lietuvių tautinė bendruomenė, vieni yra visuotiniai bendruomenės organai.

2. PLB yra tokia, kokia yra pati lietuviškoji visuomenė. Be ko kita ji yra lietuviška ir demokratiška. Tad ir jos organai turi būti lietuviški ir demokratiški; demokratiški savo esme,

savo struktūra ir savo metodais. Kadangi PLB yra lietuviška, tai ji turi visą lietuviškojo gyvenimo struktūrą, įvairumą, kuris reiškiasi Lietuvoje ir kuris išsivijoję bei tremtyje reiškiasi. Kadangi PLB organai yra demokratiški ne tik savo esme, bet ir savo metodais, todėl jie nekovoja su tuo struktūriniu įvairumu ir nestabdo tų reiškinių, kurie jos vadovybei gali nepatikti, bet kurie patinka jos nariams ar jų daliai ir yra Lietuvai ir lietuvių tautai naudingi ar bent nežalingi. PLB organai remia kiekvieną gerą lietuvišką iniciatyvą, ar ji eity iš katalikų ar iš evangelikų, ar iš liaudininkų ar kitų lietuviškų organizacijų ar asmenų. Juo ta iniciatyva gyveninė, juo stipresnė atsparą ir didesnį rezultatą turi tautinėje bendruomenėje, juo ji daugiau remtina iš PLB organų pusės. Bet tai nepaneigia teisės gyventi ir gauti proporcingas paramos atkigos mąžumoms.

PLB organų vadovybės dėl minėtų priežasčių negali reikšti savo partinėmis tendencijomis nei diktatoriniais polinkiais. Jos gali būti partinių nuotakių ir nusistatymų, bet PLB veikloje gali būti tik lietuviškos ir demokratiškos savo turiniu ir metodais.

3. PLB organai negali pasidaryti tos ar kitos partijos ekspozitūra. Partijos su savo partiniais tikslais PLB organuose neturi darbo. PLB tikslas – lietuviybė. Lietuviybė yra bendras reikalas visoms lietuviškosoms valstybinėms partijoms. Nors vadovybėje ir būtų visokių partijų atstovų, nes jos turi teisės dalyvauti PLB darbe, bet jie turės vieną bendrą kelią ir bendrą žodį savo bendram lietuviškam darbui dirbti. Kas PLB organuose pamėginę jos uždavinius siaurinti ir vesti siaurą partinę politiką, būtų PLB-nei kenksmingas. Ne į visas PLB organų vadovybes pakliūs visų partijų žmonių, bet dėl to PLB visuotinumams neigti nebūtų pagrindo. Partijoms reikštis galimybė pasilikti ta pati įsikūrus PLB, kaip buvo ir prieš jos įsikūrimą. PLB organizacija yra antpartinė. Kas ateina į bet kurią, PLB vadovybė, turi iškilti viršum savo partijos egoistinių reikalų.

II. PLB TIKSLAI IR UŽDAVINIAI

4. Visai pagrįstai laikinuos PLB Nuostatuose pasigendama jos tikslo. Organizacijos tikslas paprastai randamas įstatų pradžioje, pirmajame straipsnyje. Čia tos tradicijos nepaisiškita. PLB tikslai ir uždaviniai, priemonės

jiems pasiekti ir keliai į juos yra plačiai išdėstyti LIETUVIŲ CHARTOJE. Dirstelkim kad ir į 2 ir 6 jos straipsnius.

"Lietuvius lieka lietuviu visur ir visada."

"Savo tėvų išlaikytą Lietuvių tautos gyvybę lietuvis perduoda ateities kartoms, kad amžinai gyventumė."

"Darbu, mokslu, turtu ir pasiaukojimu lietuvis kovoja, kad apgintų, ir išlaikytų nepriklausomą Lietuvos valstybę."

Lėšos sudaro vieną galingiausių veiksnių organizacijos tikslams siekti. Jei visa kita organizacijos gyvenime būtų ir geriausia sutvarkyta, bet nebūtų lėšų, – tuščios pastangos. Tikslas nebus pasiektas. Todėl PLB tikslas galima išskaidyti ir iš 64 ir 65 straipsnių, kurie kalba apie lėšas. PLB uždaviniai išmėtyti po visa eile nuostatų straipsnių. Be PLB organizacijos išlaikymo viena lėšų dalis skiriama Kultūros Fondui arba lietuvių išlaikyti. Tautinė kultūra yra lietuviybė plačiausia prasme. Ji apima ir kalbą, ir papročius, ir šeimą ir visa, kas yra lietuviška ir kas veda į lietuviybę ir kas padeda jai išsilaikyti. Kita dalis – Tautos Fondui – Lietuvos laisvinimo reikalams.

Tad PLB turi du tikslus – pagrindinį ir atsitiktinį.

Pagrindinis – išlaikyti išeiviuose lietuviybę.

Atsitiktinis – atkovoti Lietuvai laisvę.

Visi kraštai turi savo išeivių į svetimuosius kraštus. Turėsimė ir mes jų, net tada, kai Lietuva bus laisva ir nepriklausoma. Tad ir nepriklausomybę atgavus PLB pasiliks. Ji ir kuriama išeiviams, lietuviams, išmėtytiems po platųjį pasaulį, ne lietuviams, Lietuvoje gyvenantiems. Dėl to ir pavadinta Pasaulio Lietuvių Bendruomenė. Į jos tiesioginius tikslus Lietuva ir Lietuvoje gyvenantieji lietuvių neįeina. Lietuva rūpintis jai tenka atsitiktinai, kai ją prisilėgė didžiojo nelaimės ir baistis pavojai. Pašalinus tuos pavojus ir nelaimės, Lietuva pradės rūpintis Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, kaip motina rūpina savo vaikus, kad ir i žentus ar i marčias išleistais. Štai dėl ko Lietuvos išlaisvinimas yra tik atsitiktinis PLB tikslas, nors šiuo metu jis yra svarbesnis už pagrindinį. Jis yra atsitiktinis, kaip atsitiktinė, ne nuolatinė yra Lietuvos okupacija. Išeivystė gi,

emigracija yra nuolatinis reiškinys.

Plačiau PLB tikslus galima nusakyti Schwabisch Gmiundo lietuvių išlaikyti konferencijos priimtos rezoliucijos žodžiais.

"Akivaizdoje to, kad Lietuvoje atėjusių žudomi ne tik lietuviai, bet ir pati lietuviybė, o išeivijoje – lietuvių tirdpo gyvenimas ir lietuviybė neretai naikina patys lietuviai, reikalinga:

a. "biologiškai išlaikyti visi lietuviai, šokių ar tokiu būdu atrūkę nuo savo tėvynės ir kad veiksmingai būtų išlaikyta jų lietuviybė, o ten, kur pastebimas nutautilio procesas, būtų imamasi priemonių, jų sustabdyti ir nutautilio lietuvių gražinti į gyvasias lietuviškas gretas."

b. "Visus atsidūrusius šiaipus geležinės uždaros lietuvių įtraukti i tautiniu vertybiu saugojimo darbą ir lietuviškosios kultūros kėrimo darbą, kad žengtumė žingsnin su vakariečiais ir veiliu dalyvautumėm jų pažangoj ir jų laimėjimuose."

c. "Visais galimais būdais kaupiti mokslo ir kultūros vertybes ir jas parsivežti į atvaduotą Lietuvą," greta nesužalotos lietuviškos sielos ir nesudarytos lietuvių kalbos bei papročių.

d. Išsaugoti jaunimo širdyse lietuviškos ugnelės, kad jis netaptų Lietuvai svetimais, kad laikui atėjus urmu grįžtų į laisvąją Lietuvą, o grįžęs įsijungtų į Lietuvos gyvenimą ir atsiradus reikalui neabejodamas už ją kovotų ir be svyravimų kraują ir gyvastį už ją atiduotų."

e. Ugdyti tautinį solidarumą, kaip aukščiausią tautinę dorybę. Lietuvių tautos nykimas cina visais frontais, negailestingai ją naikina žiaurus okupantas bolševikas. Jo sudarytos sąlygos Lietuvoje sutrikdė skaudžiai normalų tautos visumą. Senoji emigracija, neįstengdama atsispirti nutautilinimui, savanoriškai mažina savo tautą. Bolševikai labai daug žalos padarė lietuvių tautai, bet ir tuo keliu padaryta jai neįkainajamos žalos. Visas gyvenimas kaip susitaręs užsmojo prieš mūsų tautos gyvybę. Naikina mos lietuviškos galvos ir teršiamos bei nuodijamos lietuviškos sąžinės.

P. Sirgedas

Lietuvis medžioja kengūras

Kengūra, atrodo, bus įdomiausias ir originaliausias Australijos padaras. Jos veisimosi būdas dar ir dabar sukelia didžiausius ginčus buvų medžiotojų tarpe. Daugis jų galėtų įrodinėti nuo sauletėkio iki saulėlydžio, kad kengūra atsiveda prieauglį per savo krūties spenelį, esant jos sterblyje. Tačiau gamtininkai yra išaiškinę, kad kengūriukas gimsta normaliu keliu ir tik po to motinos įkeliamas į sterbly ir prijungiamas prie vieno iš keturių ten esančių spenelių, nuo kurio jis atsijungia tik tada, kai jau pajėgia apleisti motinos sterbly. Kengūriukas gimsta tik riešuto didumo.

Kengūra išauga iki 6-7 pėdų aukščio ir sveria apie 200 svarų. Šokinėdama ant paskutiniųjų kojų, uodegos padedama, kengūra gali nubėgti 40 mylių per valandą, vienu šoliu nušokti apie 30 pėdų ir perkosti 9 pėdų aukščio kliūtis. Užpulta kengūra ginasi ne dantimis, bet užpakalinėmis kojomis. Kai kurios kengūrų rūšys pasižymi ypatingu įvalgumu ir savisaugos pajauta. Tokios kengūrų, persekiojamos australiškojo dingo, bėga ypatingų žolių (vad "šiaudulio" žolėmis) plotais, kurie sutrukdo persekiojant greitį.

Vakarinį New South Wales sričių abordžėnai pasakoja legenda apie tai, kodėl kengūra šokinėja, ir kaip ji sukurė jiems laukinį šokį – "corroborce". . . . Senai, labai senai, kai kengūra dar vadinosi senu čiabuvių suteiktu vardu "borah", beklajodama stepėse, ji pamatė netoliese laužų šviesas ir išgirdo keistus muzikos garsus. Smalsusis gyvulėlis nutarė prisilinti prie to žmonių sambūrio. Pažymėtina, kad tuo laiku kengūra bėgiojo keturiomis kojomis, kaip dabartinis šuo. Kai borah prisitarti ugnia vietės, ji stebėjosi tautiniais čiabuvių šokiais, šunkaujant iki pašėlimo, lydint muzikos bumerangų garsams, kuriuos mušė moterys. Borah, girdi, susižavėjęs nematytu reginiu, pamiršęs gyvulišką atsargumo instinkta ir įsimašęs į šokančiųjų ratą. Taigi kengūra atsistojusi ant užpakalinių kojų ir ėmusi šokinėti ratu paskui arčiausiai šokusį žmogų. Moterys, išvydusios šokių ratelį nepastrytą sve-

čią, labai išsigandusios, ėmusios šaukti, ir vyrai liovėsi šokti.

–Užuškim jį – šaukusi įniršusi minia, apsupdama nelaimingąjį smalsuolį.

–Leiskimė jam dar pašokti! – kažkas bandęs nuraminti įsisūbavusius.

Šie žodžiai paveikė pramogos mėgstančius čiabuvius, ir sumišęs žvėrelis tesės toliau savo šoki, miniai džiūgaujant ir kvatojant.

Pagal genties įpročius, nepažįstamas įsibrovėlis, sutrukęs corroborce apeigas, turėjo būti nubaustas mirtimi. Bet kengūra, kuri sukurė naują šokį, buvo pagailėta ir palikta gyva. Kad ji neišduotų priešams genties papročių, ji buvo priimta į genties bendruomenę, išmušant jai du dantis, kaip paprastai daroma su genties jaunuoliais, prieš įvedant juos į vyrų tarpą. Šiuo įvykiu čiabuvių tarpe ir aiškina ma ta aplinkybė, kodėl kengūra neturi šuniškųjų dantu ir šokinėja ant paskutiniųjų. uodega palaikydama savo lygsvarą.

Abordžėnai (čiabuviai) kengūras medžioja maišui. Prieš medžioklę jie išsitepa dumbliu, kad nustelbtų specifinį prakaito kvapą, kuris trukdo medžioklės sekmei. Radę kengūrų pėdsakus, medžiotojai tariai ir planuoja, kaip jas laimėti. Paprastai vienas medžiotojų sėlina prie kengūrų ir jas gena į kitų medžiotojų paspaistas pinkles. Čiabuviai kengūras nukauna ietimi, kurią, jie taikliai naitaiko į judantį taikinį, esantį 40 jardų atstui. Medžioklės metu gana dažnai naudojamas ir varovų talka, ką atlieka moterys ir vaikai. Rytinėse Australijos srityse čiabuviai, medžiodami kengūras, naudoja 40 jardų ilgio ir 6 pėdų aukščio tinklais, į kurias suvaromos išgašdintos kengūros ir jos ten užmušamos.

Pasiklausykime lietuviu medžiotojo, kurį laiką gyvenusio Centrinėje Australijoje (Australijos "neplakančioje širdyje" – prie Alice Spring), pasa kojimui:

–Medžiotoi eidavau savaigalais, atitūkęs nuo geležinkelio darbų. Pasimdavau karišką šautuvą, keliolika alaus bonkų, palydovą šunį ir klaidžiodavau vienias po kaimynines stepes, kalnus . . .

Vienoje tokioje medžioklėje nušoviau didelį emiū štrausą (tėvą o sūnų, ka tik apleidusį kiaušinį, pasiėmiau auginti. Žinai, brolyti, pakiečiau nuomone, kad štrausą išperina saulė. Pasirodo, kad taip nėra, nes tatau įvyko liepos mėn. 2 d., kada oras buvo gana vėsus. Šį kartą pasitvirtino vieno australo

medžiotojo pasakojimas, kad mažą emiuką išperi ir augina tėvas. Jis vaiką įpratina pažinti maistą, gina nuo priešių ir šildo. Pradžioje man buvo keista, kodėl jis nebėga nuo medžiotojo ir taip atakliai ginasi nuo šuns. Kai vienas emiū patinas buvo mano nušautas, aš pastebėjau kažką bėgant aukštoje žolėje. Išgirdau ir balsą: mažasis emiukas pypseno žasiuko balsu. Aš puoliau jaunikiu ieškoti ir pasi-gavau. Tatau buvo labai gražus, pūkuotas, pilkšvas, –išilginiais dryžiais pajudintas, padarėlis.

Džiugaudamas, parsinešiau emiuką namo. Iš sesių lovų surenėjau erdvų gardą, maitinau kiaušiniiais, pyragu ir žolėmis. Mano auklėtinis gana greitai išaugo iki gaidžio didumo. Kad naktimis nesusaltu, pasiimdavau į palapinę, o dieną paleisdavau net laisvam pabėgioti. Tačiau jis labiausiai mėgo savo gardą, kur jautėsi, lyg namuose. Buvo drąsus ir kartais net akipelėškas: pasipainiojęs šunį vydavo šalin, kapsnodamas jį savo snapu . . .

Medžiotojau ir kengūras. Kartą tokioje medžioklėje kalnuose užtrukau net dvi paras. Naktį aš negyvenamoje farmoje, virdamas papūgų sriubą. Naktį mane lankė kralikai ir savotiškos išvaizdos šikšnosparniai.

Australijoje, brolyti, medžioti gana sunku. Po kalnus laipioji tik žvėrių pramintais takais. Ilgesnė medžioklėse pavargsti. Net ir mano šuo antrąją medžioklės dieną pavargo: jis susirietė ant žemės ir laizė savo primuštą letenas . . .

Pagaliau medžiotojo nuotykius tikrai pamėgau. Vis dažniau ir dažniau išmukdavau iš palapinės į kalnus. Pasisekdavo kartais nušauti iš kariško šautuvo net penkis kengūras. Nemaloniausias darbas būdavo nuolupti jų kailį. Iš kengūrų uodegos išsiviręs skanaus buljono, mėsa numesdavau Australijos buvų plėšriesiems.

Kartais panorėdavau pasekti kengūrų gyvenimą. Stebėdavau patinų dvikovas dėl patelių . . . Kengūra motina, kai ją persekioja medžiotojas, niekad neišmeta iš sterblės savo vaiko, o gelbsti jį ir drauge su savimi.

Šiandieną, kai jau atvykau iš dykumų, džiugiuosi 16 kengūrų kailiais, kuriuos tikiosiai galešiu nusi-gabenti ir į Tėvyne. Mano gyvenime australiškos medžioklės puslapis yra vienas iš maloniųjų pergyvenimų . . . taip baigė savo pasakojimą mūsų tautietis, su malonia šypsena lydėdamas savo medžioklės istoriją.

The blue print for a psychological war that will help the Russian people shake off Communist control

The West Can Win The Cold War—In Russia

By Constantine W. Boldyreff with O. K. Armstrong

(Constantine W. Boldyreff is professor of Russian in the School of Foreign Service at Georgetown University, Washington, D.C.)

Criticism by a foreigner can be misunderstood and resented by the sensitive national. Verbal attacks upon the Red Army are harmful because it is Russian, not Bolshevik. The people are proud of its victories. Unfavorable comparisons of standards of living can be misinterpreted as boastful superiority. It should be made clear that the people are being robbed of their birthrights of freedom and truth, but comparisons must be made in the spirit of kindness, sympathy and understanding.

2. A campaign of truth.

The people of the Soviet Union are famished for authentic news and ideas from the outside world. Russian leaders of liberation should be equipped immediately to speak loudly and clearly to the masses over the heads of their dictators. They must use every occasion to assert:

That credit for Russia's war record belongs to its people, not to Stalin and his gang.

That the Western world does not blame the Russian people for the Kremlin's peace-wrecking tactics.

That all free people share the aspirations of the Russian people for freedom and are eager to help them earn it.

That Soviet propaganda which brands the United States and its associates as aggressors bent on Russia's destruction is fantastically false.

That, above all, the free peoples

seek the friendship of the Russian people, and once the Communist menace has been conquered this friendship can be established on a lasting basis.

How can this message be sent across in a major psychological offensive? First method is the radio. Let a "Voice of Free Russia" be set up, with a ring of radio stations all around the U.S.S.R.

Second method is the use of leaflets, newspapers and other publications, printed both inside and outside of the homeland. Those from the outside can be sent in by aircraft and balloons. No government could do this in time of peace, but private agencies could. Mystery planes, sowing the truth, can invade the Soviet skies. Hundreds of patriotic fliers are ready to risk their necks in this service.

Printed items, particularly those that give news of and encouragement to the opposition, have a tremendous impact upon the minds of the Russian people. The fact that they are forbidden to read counter-propaganda makes it all the more sought after. Try as they may, the secret police cannot grab all the leaflets or arrest all who possess them. Moreover, nations denied freedom of press and speech become huge whispering galleries, through which suppressed facts and ideas quickly spread. We know that

within hours after the "Voice of America" announced Mrs. Kasenkina's jump from a Soviet consulate window in New York, all Moscow was buzzing with the story.

3. A program of action.

Psychological warfare is effective only when it calls for constructive effort. Foremost in our campaign should be a plan to strengthen all elements of opposition both in the satellite nations and within Russia itself. Workers in the underground require the kind of external help only free peoples can give them: money, equipment, moral support.

Thousands of recruits are available for infiltration into Russia. Underground agents should be prepared to select and urge members to penetrate into key positions in the Communist Party. They should establish close contact with those already in such positions and give them the ideological ammunition they need.

Activities that bring the anti-Communist opposition to public attention should be greatly multiplied. A new form of underground organization least vulnerable to the secret police has been developed: Unknown to each other, single fighters, inspired and instructed by leaflets, act individually but uniformly in the effort to attain common aims. They signalize their existence to other anonymous fighters by painting the NTS symbol — a trident — on walls and sidewalks, perhaps with an appropriate slogan. With the mounting confidence sure to follow such a full-scale psychological offensive, the tide of results will rise.

One basic aim of our campaign is to overcome the Russians' fear of the MVD, the secret police. By

ruthlessness and cruelty, the Politburo has nurtured the idea that its agents are invincible and invulnerable. Our task is to prove that a myth. Already we have shown that, like the Nazi Gestapo, it can be duped and misled.

Nicolas Sinevskiy, an NTS member, joined the military branch of MVD for several months and returned to this side of the Iron Curtain. A book about his experiences was published by Possev, the Russian anti-Communist newspaper of Western Germany. This paper is receiving clandestine circulation in Russia and the satellite countries, with devastating effect upon MVD morale. By incessant repetition, by overt acts, the vulnerability of the MVD must become an accepted fact in Russia.

The men of the Kremlin know that once their grip loosens at home their stooges in the satellite nations will also lose their power. And with that loss there can be no more wars fought by Communist-dominated masses. Then the revolt will gather strength and sweep the Russian homeland.

Here is a task to which the best efforts of free nations can be dedicated. The support of their governments is necessary. But the movement toward freedom has always come from the people. Churches of all faith, labor organizations, educational and civic groups, all can help to equip our liberation forces with the weapons of truth and action. Victory in the psychological war will mean peace. It loss could mean that all that has been gained in human rights from the earliest days of recorded history will go down into chaos and enslavement.

Australia The Amazing

By BELIEVE BILL BEATTY

Large spiders which trap and devour birds live in the jungles of New Guinea and North Australia. One species has a leg spread of about eight inches; its legs are black with yellow joints. The strong silken web is over ten feet in diameter. In some parts of New Guinea the natives set up looped bamboo poles and leave the spiders to build fishing nets in the loops. These scoop nets will hold a struggling fish of a pound or more in weight. Several threads, twisted together, make strong fishing lines.

At Unley, South Australia, three riders in a race were stuck up at the last fence for over an hour. One of the horses, Sailor Boy, was unsaddled, taken away and given a feed. He was then brought back, re-mounted, jumped the fence and went on to win the race.

Johnny Higginson, a famous jockey in the early days of Australian racing was once handed £50 with a whispered request that he should not win. Johnny rode the race and won it. After being weighed in he drew the £50 from his pocket and showed it to the crowd, telling them why it had been given to him. Would the owner please claim the money? The owner did not and Johnny Higginson was £50 the richer.

A practice now in constant use for the training of yearlings, and introduced at Randwick years ago, was suggested by a bullocky. Trainer Frank Marsden was teaching a youngster to go from the barrier, but she wouldn't budge. A bullocky who was watching told the jockey to dismount, and taking the mare in hand led her beneath the barrier several times. On the advice of the bullocky he continued the practice for a few days and inside a week her barrier manners were perfect. Thus originated at Randwick the trial barrier in the centre of the course where trainers teach the youngsters to become accustomed to the tapes.

In 1860 the town of Kiandra was the scene of one of the most exciting gold-rushes in the country's history. Thousands of miners crowded the upland slopes and when winter came it was thought the snow would force them from the district. However a Norwegian miner appeared one day with a strange pair of boards strapped to his feet. He was able to move freely and swiftly where others plunged and staggered. Within a few hours the local churchyard had lost every paling of its fences and Kiandra had become ski-minded.

In 1861 the Kiandra Ski Club was formed only a year after the first ski club in the world was established in Norway. Switzerland followed many years later.

Skiing at Kiandra was the first organised sport undertaken by Chinese in Australia. Thousands of Chinese miners crowded to Kiandra and each year a day was set aside on which they raced among themselves. Betting and excitement used to be at fever pitch.

The first Australian fight took place on January 7, 1814. It lasted fifty-six rounds with bare knuckles and one of the conditions was that the fighters had to run half a mile before the fight commenced.

The Australian Pelican is the largest eagle in the world. The Australian Eagle hawk is the largest hawk in the world. It has a ten-foot wing spread and carries off young kangaroos, wallabies and lambs to its nest. Australia also possesses the smallest of the birds of prey, the Kestrel, which measures no more than twelve inches and feeds on lizards and insects.

Peter the great — Australia's most famous kangaroo. As a boxer he made a fortune for his owner. Died as a result of his tail being snipped in an elevator in U.S.A. Gangrene set in before his tail could be amputated.

Les Darcy, the Australian boxer, was so popular that special trains carried thousands of his admirers to see the fight at the Sydney Stadium in which Darcy was beaten on points after twenty rounds. Hooting was loud and prolonged, missiles were thrown, and bonfires were started with paper in the bleachers by those admirers of Darcy who thought he should have been given the verdict.

Police were unable to clear the Stadium until they turned fire-hoses on the demonstrators. Then trouble started outside and several windows were broken before backers were induced to leave the scene of their disappointment.

In Northern Queensland a popular sport is goat-racing. The animals are trained and raced in sulkies. The betting is always brisk.

Here is the origin of the term "the Ashes." In 1882 Australia won the ninth Test Match by seven runs. The London "Sporting Times" published this "In Memoriam" notice: "In affectionate remembrance of English Cricket, which died at the Oval on the 29th August, 1882. Deeply lamented by a large circle of sorrowing friends and acquaintances. R.I.P. N.B.: The body will be cremated and the ashes taken to Australia."

At Windsor in 1845 two men rolled down a hill for a wager of a few shillings. Posters announcing the event stated: "Come along and witness Mad Arthur and Kurrajong Sawyer roll from the Freemason's Hotel to Blanchard's Hotel." They got away to a smart start, but Kurrajong Sawyer was an easy victor. He beat Arthur by nine minutes. Among the onlookers was a local identity named Black Bobby. He openly scoffed at the exhibition of body-rolling, and to prove that he could do better, promptly rolled himself down the long hill in the record time of five minutes.

In December, 1854, at Geelong (Victoria) an athlete named Williams performed a series of eight feats in

twenty-five minutes. He raced against the best man in the town a hundred yards sprint and won. Secondly he was obliged to pick up thirty eggs one yard apart with his mouth without otherwise touching the eggs or allowing his knees to touch the ground. His third feat was to throw twenty weights over his head each weighing fifty-six pounds. Fourthly, he was obliged to run a hundred yards backwards. The fifth condition was to hop a hundred yards. The sixth to throw a ten pound hammer eighty feet. The seventh to throw a two-pound quoit one hundred and forty feet. For his eighth and final feat he rolled a coach-wheel half a mile. He did all those things in twenty-five minutes!

Blackfellows' Buttons, the nickname for Australites, are mysterious visitors from another world. Their strange origin make them even more attractive. Picture an enormous swarm of black and dark green glassy objects, no bigger than buttons, travelling for millions of years in the vacant waste of space. Imagine this unique shower coming at last to the earth — the individual liquid drops hardening as they come spinning through the upper air. They fall in one part of the world only. They sweep across the globe and come to rest throughout southern Australia. Science considers the fall of the Australites unique in the history of the earth. Nothing quite like it before or since. Australites are a black or dark green object — a kind of glass material, not generally more than an inch in diameter. They somewhat resemble a button, in shape, and all are very beautiful and most interesting. Though found only in the southern part of Australia, they are fairly plentiful there. Not all of them are button shaped; some are shaped like a dumb-bell, and a few are pear shaped or like a pine seed. Although they are actually small meteorites, and meteorites are found in various parts of the world, nowhere else but in Australia are found anything quite like an Australite, or if you prefer the name — Blackfellows' Buttons.

(To be continued.)

MŪSŲ PASTOGĖ

IŠ MUSŲ BUITIES

A.L.K.D.-jos C.V.-bos pranešimas

Kaip jau buvo rašyta, ALKD—jos Centro Valdyba, pritariant Australijos lietuvių visuomenei, nuo šių metų pradžios "Užuovėją" sujungė su "Mūsų Pastogė". Sujungimas padarytas tikslu, kad mūsų spauda, atstovaujama platesnę visuomenę, stiprėtų ir tobulėtų.

Susijungimo susitarime su p. Bauže, "Mūsų Pastogės" atsakomuoju redaktorium ir leidėju, numatyta, kad "M.P." tęs, ir toliau savo objektyvą ir nepriklausomai lietuvišką liniją, atstovaujančią tautinius ir religinius Australijos lietuvių interesus.

"Užuovėjos" skaitytiniai ir remėjai šiuo maloniai prašomi šiais metais prenumeruoti ir remti "Mūsų Pastogę", atstovaujančią ir Aust. Liet.

Katalikų D-jos idėjas. Ateityje, sutvarkius jungtinio laikraščio juridinius pagrindus, laikraščio pavadinimas taip pat bus papildytas.

ALKD — jos Centro Valdybos Pirmininkas p. Vl. Miniotas apie susijungimą painformavo Adelaidės lietuvių dvios vadovą kun. Dr. Jatulį, kuris šiam žygiui nuosirdžiai pritarė ir pažadėjo "M.P." visais galimais būdais paremti.

Taigi turėdama katalikiškosios Australijos lietuvių visuomenės nuosirdų pritarimą, ALKD Centro Valdyba tiki kad šis susijungimas tikrai bus naudingas visai lietuvių visuomenei ir reikią viltį, kad greitai laiku "M.P." padidės ir savo turiniu pajavirės.

ALKD—jos Centro Valdyba.

Persitvarke apylinke Sydnejuje

Š.m. sausio mėn. 14 d. įvykusiame ALB — nės Sydnejuje apylinkės lietuvių susirinkime po pranešimų iš Visuotiniojo Suvažiavimo ir buv. Apylinkės Valdybos bei Kontrolės Komisijos veiklos, buvo išrinkti nauji vykdomieji organai.

Į naująją valdybą buvo įrinkti ir pareigomis pasiskirstė: p. Saudargas — pirmininku, p. Kazlauskas — vice — pirmininku, p. Petronis — kasininku, p. Protas — sekretorium ir p. Bičiūnas — kultūros reikalų vadovu. Rev. Komisijon išrinkti: p.p. Dirks, Karitonas ir Batūra, o Garbės Teisiman: p.p. Karvelis, Žukauskas ir Kun. Butkus.

Kas Korejoje

Paėmus Centr. Korėjos susisiekimo mazgą Wonju, komunistų kariuomenė daro pastangų prasiveržti toliau į pietus. Sąjungininkų armija kietai priešinas įsibrovėliui ir pereina į lokalinio pobūdžio priešpuolius. Atrodė, kad paskutiniu metu jėgų pusiausvyrą pradeda išsilyginti. Nors gen. McArthur štabas ir šykštus fronto informacijomis, tačiau manoma, kad amerikiečių vienetai yra sustiprinti tiekimo keliams, pamažu pradeda prarasti smogiąją pajėgumą. Tačiau į šį vakariečių pozicijų pagerėjimą žiūrima kaip į laikiną, kadangi Kinijos komunistų masės vis papildomos naujais daliniais. Laukiama, kad nauja komunistų ofenzyva prasidės jau šiomis dienomis. Nežiūrint to, vakarų sąjungininkų kariniuose sluogsnuose Korėjos padėtis nevertinama per daug pesimistiškai. Čia laukiama ir tikima, kad gen. McArthur parengs staigmeną, kuri karo likimą galės vis dėlto pasukti geresne vakariečiams kryptimi.

Savo mašina patarnauja tautiečiams dieną ir naktį. Vežioju prekes, perkraustau keleivius su daiktais iš buto į butą, važiuoju ir į tolimas krašto vietas su pavieniais keleiviais ir keleivių grupėmis.

Kreiptis adresu:
L. JASELSKIS,
Lot 82, McMillan St.,
North Bankstown.

Jei kas nori užsakyti laišku, reikia jį išsiųsti 2-3 dienas prieš užsakymo terminą.

*Paieškau Veronikos Janavičiūtės, gyv. Vokietijoje, Rebendorfo stovykloje. Rašyti šiuo adresu: Birutė Pranaitytė, Oberne Creek P.O., via Jarcutta, N.S.W.

"Australijos Lietuvis" savo spaustuvej

"Australijos Lietuvis", datuotas š.m. sausio mėn. 1 d., pasirodė spausdintas lietuviškais rašmenimis. Ir toliau jis leidžiamas žurnalo forma ir išore. Rašmenys normalaus laikraščio dydžio. Spaudos darbas atliekamas gerai ir švariai. Talpinama ir nuotraukų iš Australijos lietuvių gyvenimo. Linkėtina, kad jo redaktorius p. Jurgis G l u š a u s k a s savo neuilstamu ryžtu ir ateityje darbuotųsi lietuviškos spaudos tobulėjimui.

Jugoslavija pavojų

Žiniomis iš Belgrado, Bulgarija, Rumunija ir Vengrija ruošiasi karui su Jugoslavija. Minėtuose trijuose satelitinuose kraštuose pasirengimas karui paskutiniu laiku esąs itin sustiprėjęs, o pasienio incidentai su Jugoslavija esąs kasdieninis reiškinys.

Maršalo Tito pareikimu užsienio spaudos atstovams, Bulgarija, Rumunija ir Vengrija turinčios per 1.000.000 ginkluotus kariuomenės, kai tuo tarpu joms pagal taikos sutartį tėsų leista tik 275.000 vyrų laikyti po ginklu. Jų kariniam pasirengimui vadovaujanti ir ginklais aprūpinanti Sovietų Sąjunga. Tik paskutiniu metu Bulgarija gavusi iš Sov. Sąjungos 400 modernaus tipo tankų. Be šios pajėgos, Rumunijoje, Bulgarijoje ir Vengrijoje stacionuojančios ir Sov. Sąjungos kariuomenės dalys. Bulgarijos armijoje esą per 1.000 sovietinių specialistų, kurie atlieka instruktorių ir politinių komisarų pareigas.

Pranešimas

Pranešame lietuvių visuomenės žiniui, kad su siuo numeriu pasiekia "Mūsų Pastogės" administracijos adresas.

Kreipiamasi asmeniškai: "Mūsų Pastogė", Cusa Navy Club, 5 Young St., Circular Quay, Sydney.

Rašoma: "Mūsų Pastogė", Box 4558, G.P.O., Sydney, NSW.

Pranešama Australijos lietuvių žiniui, kad Krašto Valdybos būstinės adresas yra sekantis:

ALB Krašto Valdyba, 5 Young St., Circular Quay, Sydney, NSW.

PRANEŠIMAS

Pranešama visuomenės žiniui, kad Australijos Katalikų Draugijos Centro Valdybos adresas pasikeitė. Dabar rašoma ir kreipiamasi šiuo adresu: Vl. Miniotas, 150 Brussels St., Homebush, NSW.

ATOSTOGU NUOTRUPELES

Artėjant Kalėdų atostogoms, mes, "bušų" atsiskyrėliai, džiaugėmės, kad turėsime progos lietuviškai pasišnekeėti, patekti į jaukų lietuvišką subūvimą, pasijauti savieji tarp savųjų, kad grįžę į vienišumą galėtume lengviau pernešti svetimą aplinką. Taigi prieš Kalėdas būriai Victorijos išimėlių ir suplaukė Melbourne.

Čia labai nuliūdome ir atsimušėm, lyg žirniai į sieną. Nei ALB-nės apylinkė, nei sporto vadovybė lietuviškų bendrų knėjų ir jokios lietuviškos pramogos nesuruošė. Tiesa, švenčių metu nėra lengva gauti patalpų, bet vis dėlto, kaip girdėti, Sydnejuje lietuvių šias klūntis nugalėjo. Dažnas gal ir be pagrindo pagalvojom: šeimyniniai reikalai nugalėjo bendruomeninius...

Atvykome ir išsibarstėme plačiose Melbourne gatvėse, ieškodami savųjų, sventiškai nusiteikusių, tautiečių. Nors ir nemalonu buvo nepažįstams į svečius užgrįžti, bet kitos išeities neturėjom. Pagaliau susiradome pažįstamų. Kvietė pas save knėjauti, dėl ko esame nuosirdžiai dėkingi. Mūsų mintyse atgimė paprasto ir kuklaus lietuviškų knėjų stalo vaizdas. Džiaugėmės, kad nors iš dalies pagyvensim mistine snieguotos Tėvynės Knėjų Vakarų nuotaika.

Buvome svečiuose mes, keli kaimo prasčiokėliai. Laukėme prisivertiant valgomojo durų. Pagaliau šeimnininkas mus pakvietė užstalėn.

Kuklų šiandieną čia pas mane. Čia "saliami", čia "medžioklinė", — teisinio šeimnininkas. — O gal dabar pradėsimu nuo burnelės džino...

Kad taip viena diena vėliau, būtų. O be to, mes ir išvargę iš kelionės esame, — nedrąsiai teisinamės.

Ką jūs čia dabar, vyrai, — neatleidžia mūsų šeimnininkas, — juk žinote: čia svetimas kraštas, svetimi ir papročiai...

Bet mes vis dėlto, skųsdamiesi kelionės nuovargiu, išvengėme mirtinos nuodėmės: pasigerti Kučių Vakarų ir paniektinti tai, kas mūsų tėvams buvo ir yra šventa.

Mes vis dar nenusimenam, kad pirmieji įspūdžiai nekokie. Tikime, kad bus geriau. Mes jaučiamės didmiestyje, lyg būtume iš medžio iškirtę. Vienas melbourniškas lietuvis mus lydi ilgos miesto gatvės. Staiga pakelyje prie mūsų būrelio galvatrukėiais veržiasi australiškų laikraščių pardavėjas. Jis pribėga prie mūsų palydavo. Klausiam tautiečių, kodėl tas berniukas taip prie jo puola?

— Aš dažnai jam už laikraštį duodu visą "boba", — didžiujasi tas.

Mes stebimės, kai jis, net nepavartęs, laikraštį už kampo numeta į gatvę. Sako, kad jame nieko gero neradęs...

Lietuvišką laikraštį ir namo parsinešum, — mes jam kalbam, bet ar gi daug mūsų tautiečių skaito savuosius laikraščius?

Kitą dieną mūsų nuotaika čia kilo, čia vėl krito, kaip ir šios plačiosios žemės oras. Tačiau dvasioje atsigavome lietuvių pamaldose, nors jau tuoj po pamaldų mūsų nuotaiką vėl sugadino šis pašnekesys. Šalia mūsų kalbėjosi svetimo dangaus išvargintu veidu tautietis su gana solidžiu ponu.

Sakykite, pone, kada gi mes grįšime namo? — buvo jos klausimas.

O ką gi ten veiksime? — atžargariai ir aštriai, kaip dalgis į akmenį, atsikirto paklaustasis.

Matėm, kaip tautietės veidu nuslinko tamsus ir rūsškas šešelis, kurį ji skyrė šiam ponui. Mums buvo tikrai nemalonu, kad tas ponas, kuris Nepriklausomai Lietuvių naudojosi aukšto valdininko patogumais, dabar jau apsisprendė negrįžti į ateities laisvą Tėvynę... Juk geriau būtų, kad tokie savo minčių bent viešai nercikštų.

Grįžtant namo, buvo liūdna sieloje. Tačiau ramino save, kad čia gal buvo tik pripuolamumas, kad gal ne visi mūsų tautiečiai jau susirgo miesionėjimo vėžiu, o yra ir tokių, kurie tikrai nuosirdžiai rūpinasi tautos ir Tėvynės reikalais...

J. Rimas

Rabindranath Tagore.

Is knygos „Vaisiu skynimas“

I
Jaučiu, kad visos žvaigždės žėri manyje.

Pasaulis braunasi į mane, kaip tvanas.

Gėlės pražįsta mano kūne.

Visas žemės ir vandens jaunumas, kaip smilkas, rūksta mano širdy, ir visų daiktų kvapas griežia mano mintimis kaip flecta.

II
Kai pasaulis užmiega, aš ateinu prie tavo durų.

Žvaigždės tyli ir aš bijau dainuoti. Aš laukiu ir budžiu, kol tavo šešelis pračina nakties balkonu, ir aš sugrįžtu kupina šidimi.

Pasqu, ryste, aš dainuoju pakėlėje.

Gėlės žaltvorėje mano duoda atsakyma, o ryto oras yra mano klausytojas. Keleiviai staiga sustoja ir žiūri į mano veidą, manydami, kas aš šaukiau ju vardus.

III

Laikyk mane prie savo durų, kad aš nuolat vykdyčiau tavo norus, ir leisk man vaikštinėti po tavo karalystę.

*Ieškau lietuvių šoferio, kuris važinėtu mano taxi Sydnejuje. Jis gali būti dar sutarties nebaigęs, bet mokąs angliškai susikalbėti ir galis komisijoje išlaikyti taxi šoferio egzamenus.

Kreiptis: Anna Marcin (Marcinkevičienė), 11 Wellington St., Arncliffe, N.S.W.

*Paieškau p. F. K r o n t a u t o, 1944 metų gyvenusio Palangoje. Rašyti adresu: A. Simonaits, P.O. Box 1, P.O., Batlow, NSW.

atsiliepti į tavo šaukima.

Neleisk man nuskęsti ir pradingti

Kontinentinės kokybės Leicos filmų atsargos

LUX PHOTO SERVICE

94 Elizabeth Str., Melbourne

Oro paštu užsakant, atliekama greičiau kaip kitiems.